

stali v vrsti, kakor pri našem dohodu, godba je še enkrat zaigrala, brod se je pričel pomikati po Labi navzgor, mahali smo z robci, na Blücherju so še parkrat izprožili top, četrť ure kasneje pa je parnik izginil v megli in v dežju; ko smo prihajali k Blücherju in ko smo odhajali od njega, nas je močilo. Ob enajstih se brod ustavi pod mogočnim Bismarckom, urno si sežemo v roke, potem pa se še hitreje razkropimo.

Obljubil mi je, da bo najel pevko, ki bo v narodopisnem klubu v Barceloni pela najlepše izmed njih; če je obljubo izpolnil, ne vem, ker je tudi on že umolknil.

* * *

Napisal sem te črtice predvsem zato, da sam sebi osvežim one vtise, ki sem jih prejel na zelo zanimivem potovanju ob zahodni norveški obali, na

GLAVNI TRG V ST. VIDU NA KOROŠKEM

Z Manningom sva štiri dni počivala v Hamburgu, da sva si ga dobro ogledala. Nekega popoldne sva se ločila; odhajal sem v Kiel, odkoder sem se prepeljal v Kodanj, Kristjanijo in Stockholm, vračal pa skoz Berlin, Draždane in Prago. Manning mi je zatrjeval, da odpotuje čez Ameriko v Novo Zelandijo domov. Pisal mi je parkrat edini Rosendo Serra, profesor iz Barcelone; poslal mi je katalanske narodne pesmi, jaz pa njemu v zameno slovenske.

potovanju, ki me je okrepilo telesno, ob katerem sem pa razentega izdatno razširil svoje duševno obzorje. Želel sem pa tudi cenjenim čitateljem podati par slik iz krajev, ki so nam bili dosedaj še malo znani. Če je kdo iz podane tvarine povzel kako zrno, še bolj pa, če sem komu osladil minuto z zabavnim berilom, sem popolnoma dosegel, kar sem nameraval; saj sta prva namena vsega pisarjenja vendarle — pouk in zabava.

